

२

मैं हेछु, मलाई चाहिन्छ, म लिन्छु

यस अध्यायका मूल पदहरू: २ कोरन्थी ८:१-७, मत्ती १३:३-७, २२, उत्पत्ति ३:१-६, यशैया ५६:११, मत्ती २६:१४-१६, २ पत्रुस १:५-९।

यस अध्यायको मूल सार पद: "कौंदाहरूमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्छ, तर यस संसारको फिक्री र धन-सम्पत्तिको छलले वचनलाई बाधा दिन्छ, र त्यो फल नदिने हुन्छ।" (मत्ती १३:२२)।

संसारका बस्तुहरूलाई अत्यन्त चमकदार पारेर शैतानले मानिसहरूलाई आकर्षित पार्दछ, अनि मानिसहरू यस संसारमा सम्पत्ति थुपार्दछन् जसले गर्दा मानिसहरूको आँखा यस संसारको मोहमा पर्छ। परमेश्वरको काममा खटिएकाहरूले सांसारिक थोकहरू थुपार्ने कामबाट जोगिन हरदम प्रयास गर्नुपर्छ किनकि तिनीहरू हामीहरूकै बिरुद्धमा खडा हुनसक्छ। हामीहरूले आफ्नो गच्छे अनुसार पैसालाई सम्हाल्नुपर्छ। जति धेरै धन थुपार्नो त्यति हामीहरूको शान्तिपूर्ण जीवनलाई हानी पुऱ्याउन सक्छ किनकि तिनीहरू हामीबाट कुनै न कुनै रूपमा खोसिन्छन्। पैसाको लोभले येशूको राज्यको निर्माण गर्नमा वास्ता हुँदैन र सुसमाचारलाई अरूको माझमा लैजान तिनीहरू पटककै मनपराउँदैनन्। तर तिनीहरूको प्रभावदेखि हामी डराउनुपर्दैन। प्रत्येक स्वार्थपना, लोभले मात्तिएका मानिसहरूको इन्साफ हामीले गर्नेछौं र तिनीहरू परमेश्वरका जनहरूबाट अलगिने छन्। काउन्सिल अन स्टुवार्डशीप, पृ. १५४, १५५बाट रूपान्तरित।

पैसा कमाउने होडबाजीमा फसाउने काममा शैतान सफल भइरहेको हामी पाउँछौं। पैसा चाहिन्छ तर त्यसको शरणमामात्र जाने कामले गर्दा हामीहरूलाई आत्मिक धरापमा कसरी पार्न सक्छ भनेर परमेश्वरको वचनले के भन्दछ सो हामी हेरौं। किनभने हामीले पनि त्यसबाट जोगिने प्रयास गर्नुपर्छ।

१. सुसमाचारको सफलता (२ कोरन्थी ८:१-१०)

लोकप्रिय प्रचारकको सबैले मनपर्ने प्रवचन यस्तो सरल हुन्छ: परमेश्वरले तपाईंहरूलाई आशिष दिन चाहनुहुन्छ। परमेश्वरले तपाईंलाई

कस्तो आशिष दिनुभएको छ भनेर तपाईंमा भएको धेरै धनसम्पत्तिले प्रमाणित गर्दछ। स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने त्यस प्रचारकले भन्न खोजेको कुरो यही हो: यदि तपाईं परमेश्वरमा आस्था राख्नुहुन्छ भने उहाँले तपाईंलाई धनी बनाउनुहुन्छ।

उक्त धारणा र लोकप्रिय खालको प्रवचनलाई सम्पन्न बनाउने सुसमाचार भनिन्छ: तपाईंले परमेश्वरलाई पछ्याउनुहोस्, उहाँले संसारमा चाहिने सबै थोक किन्न तपाईंलाई धनी बनाउनुहुन्छ। मानिसहरूलाई भौतिकवादतिर तान्न यस्तो गलत तथा भ्रममा पार्ने धर्म हो। यसले भन्न खोजिरहेको सन्देश यही हुन आउँछ: यदि तपाईं धेरै भौतिक संरचना चाहनुहुन्छ वा संसारका धेरै थोकहरू पाएर संतुष्ट हुन चाहनुहुन्छ? यदि चाहनुहुन्छ भने हामीसँग तपाईंहरूको निम्ति सुसमाचार छ।

येशूलाई विश्वास गरे सबै कुरा ठीक ठीक हुन्छ र तपाईंको धन कमाउने इच्छा पूरा हुन्छ भनेर सुसमाचारसँग भौतिक कुरालाई गाँस्नु मानिसहरूलाई गलत दिशातिर लैजानु हो। यसले बाइबलको शिक्षासँग बेमेल गराइदिन्छ र आफू-केन्द्रित धर्ममा पुऱ्याइदिन्छ। इसाई भनेर बाइबलको खोल ओढाएर मानिसहरूलाई कमसलको आत्मज्ञान दिन मानिसहरूलाई उक्साउँछ। त्यस खालको शिक्षाको जग झुतो तथा धोकामा आधारित हुन्छ जसको लक्ष्य आफूलाई खुशी पार्ने हुन्छ। अरू कुनैको न कसैको वास्ता गरेर आफ्नोमात्र भाऊ खोजेर सम्पन्न हुने मोहमा मानिसहरूलाई लगाउन इसाई बनाउँदाहरूले बाइबल नै प्रयोग गरेको हुन्छ। आफू खुशी भए भइहाल्यो नि अरूको के मतलब भन्ने मनस्थिति भौतिकवाद इसाई धर्मले सिकाउँछ।

विश्वास गरे सम्पन्न हुन्छ भन्ने खालको सुसमाचारको धार्मिक शिक्षाले भन्छ कि यदि हामीले परमेश्वरलाई दियौं भने उहाँले त्यसको बदलामा हामीलाई भौतिक रूपमा धनसम्पत्ति फिर्ता दिनुहुन्छ। तर यस खालको इसाई धर्मले परमेश्वरलाई रोजगारी कम्पनीको मालिक वा पैसा निकाल्ने मेशिन बनाउँछ। परमेश्वरसँगको सम्बन्ध केवल कारोबारमामात्र सिमित भएको देखाउँछ। यसले यस्तो खालको प्रार्थना गर्न लगाउँछ: हे प्रभु मैले यो काम गरें किनभने तपाईंले सबै थोक फिर्ता गर्छु भनेर कबुल गर्नुभएको छ। हामी जे दिन्छौं र गछौं त्यो ठीक भएको कारणले होइन तर हामीले त्यसको बदला के पाउँछु भन्ने हिसाबले गछौं।

व्यापारी खालको इसाई सुसमाचारले मानिसहरूलाई सम्पन्न बनाउने भ्रममा पार्दछ ।

पावलले एउटा अत्यन्त समसामयीक विषयबस्तु २ कोरन्थी ८:१-१०मा औल्याएका छन्। विशेष गरेर पद १ देखि ७सम्ममा ध्यान दिनुहोस्। त्यहाँ के भइरहेको छ? परमेश्वरलाई विश्वास गरे सबै कुरा सम्पन्न भइहाल्छ भन्ने सम्पन्नताको सुसमाचारलाई पावलको भनाइले कसरी असहमत जनाउँछ? दिने अनुग्रह भनेर पावलले सम्बोधन गरेको अर्थ के हो? हेर्नुहोस्: "१ भाइ हो, माकेडोनियाका मण्डलीहरूमा परमेश्वरले दिनुभएको अनुग्रहको विषयमा हामी तिमीहरूलाई बताउन चाहन्छौं। २ कष्टको भयङ्कर परीक्षाको बीचमा पनि प्रशस्त आनन्द र घोर दरिद्रतामा तिनीहरूले उदार-चित्तले दान दिए। ३ किनकि म गवाही दिन्छु, कि तिनीहरूले आफ्नो औकातअनुसार र औकातभन्दा बढी पनि आफ्नै राजीखुशीले दिए। ४ तिनीहरूले सन्तहरूका सहायताको निम्ति भाग लिन पाऔं भनेर हामीलाई आग्रहपूर्वक बिन्ती गरे। ५ हामीले अपेक्षा गरेबमोजिम तिनीहरूले गरेनन्, तर तिनीहरूले पहिले आफैलाई प्रभुमा अर्पण गरे, र परमेश्वरको इच्छाअनुसार हामीलाई दिए। ६ यसैले तीतसले अधिबाटै सुरु गरेका हुनाले तिमीहरूका माझमा पनि त्यो असल काम समाप्त गरून् भनेर हामीले तिनलाई बिन्ती गर्छौं। ७ तर जसरी सबै कुरामा तिमीहरू बढेर गएका छौं, अर्थात् विश्वासमा, वचनमा, ज्ञानमा, सबै जोशामा र हामीप्रतिको तिमीहरूको प्रेममा, त्यसरी नै तिमीहरू यस असल काममा पनि प्रशस्त होओ। ८ मैले यो आज्ञाको रूपमा भनेको होइन, तर अरूहरूको जोशसँग तुलना गरेर तिमीहरूको प्रेम पनि साँचो हो भन्ने प्रमाणित गर्नलाई मैले यो भनेको हुँ। ९ किनकि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूलाई थाहा छ, उहाँ धनी हुनुहुन्थ्यो, तर पनि तिमीहरूका खातिर उहाँ गरीब हुनुभयो, ताकि उहाँको गरीबीबाट तिमीहरू धनी हुन सक। १० अब यस विषयमा चाहिँ मेरो सल्लाह यही छ- एक वर्षअघि जुन दिने काम तिमीहरूले सुरु गरेका मात्र होइन, तर त्यो गर्ने उत्कट इच्छा पनि गरेका थियौं, त्यसलाई अब पूरा गर्नु तिमीहरूका निम्ति असल हुन्छ।"

पावलले उल्लेख गरेका येशूभक्तहरू सम्पन्न वा धनी थिएनन् न त उहाँलाई विश्वास गरेपछि तिनीहरूमा प्रसस्त सम्पत्ति भयो। तिनीहरू अत्यन्त गरिब वा दरिद्र थिए (२ कोरन्थी ८:२)। तर तिनीहरूको हृदय धेरै उदार थियो। आफ्नो औकात भन्दा तिनीहरूले धेरै दिएका थिए। त्यो दिन सक्ने तिनीहरूको मन कहाँबाट आयो भन्दा तिनीहरूले आफूहरूलाई पहिला प्रभुमा

समर्पण गरेका थिए। यहाँ उल्लेख गरिएका पदहरू र अरू पदहरूले हामीलाई यो सावित गर्दछ कि येशूलाई विश्वास गर्नु भन्दैमा वा क्रिश्चियन भयो भन्दैमा सबै कुरामा सम्पन्न हुन्छ भन्ने सबैले मन पर्ने सुसमाचार गलत हो।

परमेश्वरमा निष्ठावान हुँदा पनि सांसारिक धनसम्पत्तिमा सम्पन्न नभएको कुनै उदाहरणहरू के तपाईंलाई थाहा छ? फेरि त्यसै वखत परमेश्वरलाई विश्वास नगरेपनि अत्यन्त धनी भएका मानिसहरू पनि के तपाईंलाई थाहा छ? हामीले पाएका सम्पत्तिहरू परमेश्वरका वरदान हुन् र त्यसलाई हिफाजत गरेर उपयोग गर्नुपर्छ भनेर हामीले कसरी मनमा राख्ने?

२. धमिलो आत्मिक आँखा (२ कोरन्थी ४:१८)

एउटा सबैले थाहा भएको सत्य कुरा बुझ्न बाइबल नै चाहिन्छ भन्ने छैन: यस संसारको चिन्ताफिक्री र धनसम्पत्तिहरू केवल अस्थाइ वा क्षणिक हुन्। कुनै थोक पनि सधैंभरि रहिरँदैन न त लामो समयसम्म। पावलले भन्दछन्: "हामीहरूले आँखाले देख्ने कुरालाई होइन, तर नदेख्ने कुरालाई हेर्छौं, किनभने जुन कुरा हामी देख्न सक्छौं त्यो कुरा क्षणिक हुन्छ, तर नदेख्ने कुराचाहिँ अनन्तसम्म रहन्छन्।" (२ कोरन्थी ४:१८)।

जब कोही येशूलाई प्रेम गर्छ भनेर दावी गर्छन् तर यस संसारको चिन्ताफिक्रीमामात्र लागि रहन्छन् तिनीहरूको आत्मिक आँखा केवल नजिककोमात्र देख्ने भएको देखाउँछन् किनभने तिनीहरूले सही अर्थमा स्वर्गको बाटोतिर आँखा लगाएका हुँदैनन्। धनसम्पत्तिले दिने धोका भन्दा अरू केही बस्तुले पनि तिनीहरूको आत्मिक आँखा धमिलो हुनसक्छ। शारीरिकरूपमा अन्धा भएको विश्वप्रख्यात हेलेन केलेरले भनेकी थिइन्: " यस संसारमा सबभन्दा दुःखलाग्दो वा उदेकलाग्दो व्यक्ति त्यो हो जोसँग आँखा छ तर देख्न सक्दैन।" यस मामिलामा बाइबल यस्ता पात्रहरूले भरिएका छन् जसको शारीरिक आँखा त थिए तर आत्मिक रूपमा अन्धा थिए।

"कतिपय मानिसहरू यस संसारलाई यस्तो धेरै माया गर्छन् वा संसारको मोहको समुद्रमा यस्तरी फसिरहेका छन् कि परमेश्वर वा सत्यप्रतिको प्रेमलाई निलिदिएको हुन्छ। जब तिनीहरूको धनसम्पत्ति यस संसारमा बढ्छ तब स्वर्गमा थुपार्नुपर्ने धन घट्दै जान्छ। संसारमा जतिजति धनसम्पत्ति थुप्रिन्छ त्यतित्यति मानिस तिनीहरूलाई अङ्गाल्न पुगेका हुन्छन्। उनीहरूलाई लोभ्याउने धनलाई कसैले लुट्ला कि भनेर तिनीहरू डराएका हुन्छन्। जति धेरै धन

मानिसहरूमा भयो त्यति धेरै मानिसहरूलाई सहयोग गर्ने घट्टै जान्छन् किनकि जति धेरै तिनीहरूसँग धनसम्पत्ति भयो त्यति धेरै तिनीहरूलाई गरिब हुँदै गएको तिनीहरू महसुस हुन्छ। धनसम्पत्तिले दिने धोका कस्तो कहलिलागदो छ! किनकि परमेश्वरको कामको निम्ति तिनीहरूले चासो देखाउन चाहँदैनन्।"- एलेन जी हाइट, स्पिरिट्युअल गिफ्टस्, ठेली २, २६७पृ, बाट रूपान्तरित।

जब आत्मिक रूपमा हाम्रा आँखाहरू धमिलो हुन्छन् तब हाम्रो मुक्तिलाई नै खतरामा पार्दछ। येशूलाई विश्वास गर्छु भनेर उहाँको बारेमा सोच्नेमात्र होइन हामीहरूको दृष्टि उहाँमा राखिराख्नुपर्छ।

येशूले एक अत्यन्त खतराको घन्टी हामीहरूको सामु बजाउनुभएको छ। चाहे धनी होस् चाहे गरिब वा दरिद्र नै किन नहोस् जो कोही पनि त्यस पासोमा पर्न किन सजिलो हुन्छ? हेर्नुहोस्: मत्ती १३:१-२३मा येशूले दिनुभएको बिज छर्ने अतीकथामा विशेष गरेर पद ३देखि ७ र २२मा ध्यान दिनुहोस्, "१ त्यही दिन येशू घरबाट निस्केर समुद्रको किनारमा बस्नुभयो। २ अनि यति ठूलो भीड उहाँको नजिक भेला भयो, कि उहाँ डुङ्गामा चढेर बस्नुभयो, अनि सबै मानिसहरू किनारमा खडा भए। ३ उहाँले तिनीहरूलाई दृष्टान्तमा धेरै कुरा भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "एक जना बीउ छर्ने बीउ छर्ने निस्क्यो। ४ अनि यसरी छर्दा केही बीउ बाटोतिर परे, र चराचुरुङ्गीले आएर ती खाइदिए। ५ केही बीउ ढुङ्गेनी जमिनमा परे, जहाँ धेरै माटो थिएन, र गहिरो माटो नभएकोले ती छिट्टै उम्रे। ६ तर जब घाम लाग्यो ती ओइलाए, र जरा नभएकोले ती सुकिहाले। ७ अरूहरूचाहिँ काँडाहरूका बीचमा परे, तर काँडाहरू बढेर आए र तिनलाई निसासिदिए। ८ अरू बीउ असल जमिनमा परे, र कुनैले सय, कुनैले साठी, कुनैले तीस गुणा फल दिए। ९ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्।...१८ "बीउ छर्नेको दृष्टान्त सुन। १९ जब कसैले राज्यको वचन सुन्छ, र सो बुझ्दैन, तब दुष्ट आउँछ र त्यसको हृदयमा जे छरिएको थियो सो खोसेर लैजान्छ। बाटोतिर छरिएको बीउचाहिँ त्यही हो। २० ढुङ्गेनी जमिनमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्ने बित्तिकै खुशीसाथ झट्टै त्यो स्वीकार गर्दछ। २१ तर त्यसको आफ्नै जरा नभएकोले त्यो थोरै बेर मात्र टिक्छ, र वचनको कारणले कष्ट कि सतावट परिआउने बित्तिकै त्यो पछि हट्छ। २२ काँडाहरूमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्छ, तर यस संसारको फिक्री र धन-सम्पत्तिको छलले वचनलाई बाधा दिन्छ, र त्यो फल नदिने हुन्छ। २३ तर असल जमिनमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्छ, र बुझ्दछ, र

साँचै फल फलाउँछ। त्यसले छरेको बीउबाट सय गुणा, साठी गुणा र तीस गुणा फसल फलाउँछ।”

प्रथम्, यस संसारको फिक्रिदेखि येशूले चेताउनी दिनुहुन्छ (मत्ती १३:२२)। हामी सबैसँग केही न केही त्यसमा पनि पैसाको बारेमा चिन्ता वा फिक्रि भइरहेको हुन्छ भनेर येशूलाई थाहा छ। गरिबहरू बिहान बेलुका हात मुख कसरी जोड्ने भनेर फिक्री गर्छन् भने धनीहरू अझ कसरी धन आर्जन गर्ने भनेर चिन्ता गर्छन्। तर ती चिन्ता फिक्रिले परमेश्वरको वचनलाई निसास्सि नदेओस् भन्ने कुराको ख्याल गर्नु जरुरी छ (मत्ती १३:२२)।

दोस्रो, धनसम्पत्तिले हामीलाई नझुक्न्याओस् भनेर येशूले हामीलाई चेतावनी दिनुहुन्छ (मत्ती १३:२२)। याद गर्नुहोस्, धनसम्पत्ति आफै खराब होइन न त त्यसको चाहना गर्न तर धनसम्पत्तिलाई हामीहरूको अधिनमा राख्नुको सट्टा जब तिनीहरूले हामीलाई अधिनमा राख्छ वा दास बनाउँछ तब अन्तमा हामीहरूलाई नास तर्फ डोर्न्याउने शक्ति तिनीहरूमा भएको हुन्छ।

तपाईंको आफ्नै जीवनमा धनसम्पत्तिले ल्याइरहेको धोखालाई कसरी देखिरहनुभएको छ? धनसम्पत्तिको लोभले परमेश्वरबाट टाढा राख्ने धोखापूर्ण चालबाजीबाट सतर्क हुन तपाईंले के के निर्णय गर्ने अधिकार पाउनुभएको छ?

३. लोभमा फसाउने कदमहरू (उत्पत्ति ३:१-६)

अरू सबै पापहरू जस्तै लोभ लालच हृदयबाट नै सुरु हुन्छ। हाम्रो भित्री हृदयबाट यसले सुरु गर्छ र अनि बाहिर यसले यसको चर्तिकला देखाउँछ। अदनको बगैँचामा त्यही भएको थियो।

अदनको बगैँचामा शैतानले हव्वालाई के गरेर फसाएको थियो? त्यही नीतिहरू शैतानले युगौ युगसम्म र अहिले पनि कसरी प्रयोग गरिरहेको छ? हेर्नुहोस्, उत्पत्ति ३:१-६ "१ परमप्रभु परमेश्वरले बनाउनुभएका वन्य पशुहरूमध्ये सर्प सबभन्दा धूर्त थियो। त्यसले स्त्रीलाई भन्यो, "के परमेश्वरले तिमीहरूलाई बगैँचाको कुनै पनि रूखको फल नखानू भनी भन्नुभएको छ?" २ स्त्रीले सर्पलाई भनिन्, "बगैँचाका रूखहरूका फल हामी खान सक्छौं, ३ तर बगैँचाको बीचमा भएको रूखका फलको विषयमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, 'त्योचाहिँ नखानू र नछुनू नत्रता तिमीहरू मझौं।' ४ सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, "तिमीहरू मर्दैनौं। ५ किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौं त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर

तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौ।” ६ जब स्त्रीले त्यस रूखको फल खानलाई असल र हेर्नमा रहरलागदो, र बुद्धि पाउनलाई त्यस रूखको चाह गर्नुपर्ने रहेछ भनी देखिन्, तब तिनले त्यस रूखको फल टिपेर खाइन्, र आफ्ना पतिलाई पनि दिइन्, र उनले पनि खाए। ”

अर्को शब्दहरूमा, "जब स्त्रीले रूखमा भएको फल देखिन् तब खानमा स्वादिलो देखिन्, हेर्दै लोभलागदो भएको र त्यसमा ज्ञानवर्दक तत्व निहित छ भन्ने विचार गरिन्। तब उनले त्यो फल टिपिन र खाइन्। उनले उनको साथमा रहेको पतिलाई पनि त्यो दिइन् र उसले पनि खायो" (उत्पत्ति ३:६)।

वास्तविक रूपमा भन्ने हो भने औद्योगिक उत्पादनहरूलाई कसरी बिकाउने भनेर व्यापारीहरूले आजका विज्ञापन कम्पनीहरूलाई जिम्मा दिएका हुन्छन् जसले सामान बिकाउने तरिका अदनको कथाबाट सिकेका हुन्छन् भने पनि हुन्छ। परमेश्वरले हव्वालाई बगैँचाको सबै फल खानु तर केवल एउटा निषेधित रूखको फलमात्र नखानु भन्नुभएको थियो। तर शैतानले हव्वालाई यस्तो लालचीत बनायो कि उनले खान सक्ने फलहरू भन्दा त्यो मनाही गरेको फल सबभन्दा असल देखाइदियो। उनको सोचमा शैतानले यस्तो बिऊ रोपीदियो कि उनलाई आवश्यक नभएतापनि उनलाई आवश्यक भएको बनाइदियो। मानिसलाई धोका दिने शैतानको यो एकदम चलाखपूर्ण कामलाई मात्रैपर्छ। ती कदमहरूद्वारा हवा लोभमा परेर जुन पतन भोगिन् त्यसमा हामी सबै जना सतर्क हुनु जरुरी छ: म हेर्छु, मलाई चाहिन्छ, म लिन्छु।

लोभी हुनु भनेको त्यस्तो पाप हो जुन चुपचापसाथ भित्रभित्रै उम्लेको हुन्छ। आँखाको अभिलाषा जस्तै यो पनि शारीरिक खोलभित्र लुकेको हुन्छ। जब अन्तमा त्यसले नतिजा निकाल्छ त्यसले मानिसलाई भताभुङ्ग पार्दछ। यसले पारस्परिक सम्बन्धलाई क्षति पुऱ्याउन सक्छ, आफ्ना प्रियजनहरूको हृदयमा दाग लगाउँछ र अन्तमा आएर आफ्नो दोषप्रति पुरपुरोमा हात राखेर बस्नुपर्ने हुन्छ।

जब लोभ वा अर्काको सम्पत्ति हत्याउने प्रवृत्ति बाहिर आउँछ तब त्यसले कुनै पनि नीतिलाई वास्ता गर्दैन। इस्रायलको राजा आहबले छिमेकी नाबोथको सुन्दर बगैँचा आफ्नो हातमा पार्न चाहेका थिए तर उसले दिन अस्वीकार गर्‍यो। अनि राजा दिक्क मानेर मुख बंग्याएर बसे। जब रानीले थाहा पाइन् तब राजालाई खुशी पार्न नाबोथलाई मार्ने षडयन्त्र गरिन् जुन सफल भयो। नाबोथलाई मारेपछि उसको बगैँचा रानीले राजाको हातमा

पारिदिइन् (१ राजा २१)। जब दामी कपडाहरू र पैसा देखे आचान त्यसको लोभमा फसे र तिनीहरूलाई घरमा ल्याएर लुकाए। लडाईंको सिलसिलामा तिनीहरूलाई नाश गर भनेर यहोशूले आदेश दिएका थिए तर आचानले लालचमा फसेर उनको आदेशलाई पालन गरेन जस्को फलस्वरूप ऊ आफै नाश हुनुपयो (यहोशू ७:२०-२२)। आखिर कुरा गर्दा लोभ गर्नु नै स्वर्थी हुनुको अर्को रूप हो।

"यदि स्वार्थपना पापको रूप हो भने लोभ गर्नु पनि स्वार्थपनालाई निरन्तरता दिने स्वभाव हो। प्रेरित पावलले ती दुईको बारेमा प्रभावकारी रूपमा जानकारी दिन्छन्। अन्तमा येशूलाई विश्वास गर्नेहरूले नै उहाँलाई इन्कार गरेर सड्कटको समय निम्त्याउँछन् (२ तिमोथी ३:१)। स्वार्थीपना सबै दुष्टहरूको जरा हो जसको पहिलो फल लोभ हो भनेर पावलले भन्दछन्। "मानिसहरू आफूले आफूलाईमात्र प्रेम गर्ने वा वास्ता गर्ने हुन्छन्, र लोभी हुन्छन् (२ तिमोथी ३:२)"- जोन हारिस, *मानस*, (न्यु योर्क: लेन एण्ड स्कट, १८४९) पृ. ५२बाट रूपान्तरित।

हामीमा लोभ छ कि छैन वा त्यसतिर जाने प्रवृत्ति छ कि छैन सो थाहा पाउन किन जरुरी छ?

४. लोभिनु-आफ्नै भलाईमात्र खोज्नु (यशैया ५६:९-१२)

यशैयाले देहायका पदहरूमा विशेष गरेर पद ११मा एक खालको पापलाई सम्बोधन गरेको पाउँछौं। त्यो पाप के हो हेर्नुहोस्, यशैया ५६:९-१२ "९ हे मैदानका सबै पशु हो, आओ। हे वनका सबै पशु हो, आएर खाओ! १० इस्राएलका पहरादारहरू अन्धा छन्। तिनीहरू सबै ज्ञानविहीन छन्। तिनीहरू भुक्न नसक्ने गँगो कुकुरजस्तै छन्। पल्टिरहने र सपना देख्ने, सुत्न मात्र तिनीहरू मन गर्छन्। ११ तिनीहरू त साह्रै भोकाएका कुकुरहरू हुन्। तिनीहरू कहिल्यै अघाउँदैनन्। ती अबुझ गोठालाहरू हुन्। तिनीहरू जम्मै आफ्नै बाटोतिर लागेका छन्। प्रत्येकले आफ्नै लाभ मात्र खोज्छन्। १२ तिनीहरू हरेक भन्छन्, "आओ, मलाई दाखमघ ल्याउन देओ। बेअर पनि खूब पिऔं। भोलि पनि आजको दिनझै हुनेछ अथवा आजभन्दा अझ राम्रो।"

पापको बन्धनमा परिरहेका हामी मानिसहरूको निम्ति लोभ सास फेर्नुजतिकै सजिलो हुन सक्छ। र स्वभाविक रूपमा हामी लोभी छौं भनेपनि हुन्छ। तब मानव स्वभावमा येशूको चरित्र झल्काउन तगारोको रूपमा खडा

भइरहेको लोभ भन्दा अरू कोही छैन होला भनेपनि हुन्छ। प्रेरित पावलले यसरी व्यक्त गर्दछन्, "हामीहरूको प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूलाई थाहै छ। उहाँ धनी हुनुहुन्थ्यो तर तिमीहरूको निम्ति उहाँ गरिब हुनुभयो ताकि उहाँको गरिबिपनाले तिमीहरू धनी हुन सक" "२ कोरन्थी ८:९ रूपान्तरित)।

लोभ अर्थात् आफ्नो स्वार्थको तृष्णा मेटाउन जे पनि गर्न पछि नहट्ने मानवीय स्वभावले मानव इतिहासभरि कतिको क्षति पुऱ्याइरहेको छ भन्ने कुरा केवल परमेश्वरलाई मात्र थाहा छ। लोभले गर्दा नै भयानक युध्दहरू भए र आजका मानिसहरू आतङ्कवादका शिकार भएर जिउनु परेको छ। लोभले गर्दा नै अपराधहरू फस्टाए जसले गर्दा आफू र परिवारलाई ध्वस्त बनाइरहेको पाइन्छ। लोभ एक थरीको भाइरस अर्थात् नदेखिने बिषालु किरा जस्तै छ भने पनि हुन्छ। यसले मानिसको स्वभावमा अण्डा पार्दछ अनि उसमा भएको सबै गुणहरूलाई निलिदिन्छ अनि आखिरमा आएर लोभ बाहेक अरू केही पनि उसमा बाँकी रहँदैन। लोभ यस्तो क्यान्सर जस्तो रोग हो जसले सबै थोक चाहन्छ: दुर्वासना वा अनियन्त्रित आवेश, शक्ति वा अरूलाई झारेर आफू ठूलो हुने प्रवृत्ति र धनसम्पत्ति थुपार्न त्यसमा मात्र आँखा लगाइरहने बानी। यहाँ पनि हामी के देख्छौं, म देख्छु, म चाहन्छु र म लिन्छु।

मत्ती २६:१४-१६, ४७-४९मा एउटा बियोगपूर्ण अर्थात् दुःखलाग्दो प्रसङ्ग उल्लेख गरिएको छ। त्यसले लोभको प्रभाव कतिको रहेछ भनेर हामीले सिक्न सक्छौं? हेर्नुहोस्: "१४ तब बाह्रमध्ये एक जना यहूदा इस्करियोत भन्नेचाहिँ मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ गयो, १५ र भन्यो, "यदि मैले उहाँलाई तपाईंहरूका हातमा पक्राइदिउँ भने, मलाई के दिनुहुन्छ?" तिनीहरूले त्यसलाई चाँदीका तीस सिक्का दिए। १६ त्यसै बखतदेखि यहूदाले उहाँलाई पक्राइदिने मौका खोज्न थाल्यो।...४७ (गेतसमनीको बगैँचामा) उहाँ बोल्दाबोल्दै, बाह्रमध्येको एक जना, अर्थात् यहूदा आयो। त्यससँग मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका धर्म-गुरुहरूले पठाएका एउटा ठूलो भीड तरवार र लाठा लिएर आयो। ४८ उहाँलाई पक्राइदिनेले तिनीहरूलाई एउटा सङ्केत दिएको थियो, "जुन मानिसलाई म म्वाइँ खान्छु, तिनी नै हुन्, तिनैलाई समात।" ४९ तुरुन्तै येशूकहाँ गएर त्यसले भन्यो, "हे गुरु, प्रणाम!" र त्यसले उहाँलाई म्वाइँ खायो।"

यहूदाको बोली हेर्नुहोस्: "तपाईंले मलाई के दिन सक्नुहुन्छ ताकि म उहाँलाई तपाईंहरूकहाँ सुम्पिदिउँ?" (मत्ती २६:१५ रूपान्तरित)। लोभले सबै थोकलाई कुल्चिदिन्छ भन्ने कुरालाई यहाँ सोच्नुहोस्। संसारको इतिहासमा

थोरैमात्र मानिसहरू थिए जसले यस्तो महान् अवसर पाएका थिए: ऊ मानव रूप लिएर आउनुभएको येशूसँग रहन पाएको थियो, उहाँका अनगिन्ति अचम्म तथा असाधारण उल्लेखनीय कामहरू देख्न पाएको थियो र जीवनका वचनहरू उहाँकै मुखारबाट सुन्न पाएको थियो। तर लोभ लालचले उसको शरीरमा घोडा चढेपछि ऊ कहाँसम्म जान तम्सियो, हेर्नुहोस्!

"मुक्तिदाताले यहूदालाई अत्यन्त कोमल तरिकाले व्यवहार गर्नुभएको थियो। यहूदाले उहाँलाई धोखा दिन्छ भन्ने कुरा उहाँलाई थाहा थियो। लोभको जरालाई हल्लाउने परोपकारी नीति आफ्नो शिक्षामा येशूले सिकाउनुभएको थियो। लोभको रक्तालु स्वभावलाई येशूले यहूदाद्वारा प्रस्तुत गर्नुभएको थियो। यहूदाको पाप तथा कपटपूर्ण स्वभावलाई येशूले देखाउनुभएको थियो भनेर चेलाहरूले धेरै पल्ट महसुस गर्न पाएका थिए। तर उसले त्यसलाई स्वीकार गर्न चाहने न त आफ्नो अधर्मि स्वभावलाई नै त्याग्न चाहेका थिए।"-एलेन जी ह्याइट, द डिजाइर अभ एजेज, पृ १९५बाट रूपान्तरित।

यस संसारमा कुनै न कुनै तरिकाले पुरुष होस् वा महिला लोभको स्वभावलाई नदेखाउने को होलान्? परमेश्वरको अनुग्रहले त्यस दुष्ट लोभी स्वभावलाई हामीले कसरी नियन्त्रणमा राख्ने?

५. आत्मसंयम वा आत्मनियन्त्रण (गलाती ५:२२-२६)

देहायका पदहरू पढ्नु होस्। येशूलाई विश्वास गर्ने भक्तहरू चाहे धनी होस् वा गरिब होस् तिनीहरू लोभ लालच र पैसा र भौतिक तथा धनसम्पत्तिहरूमात्र थुपार्ने खतराबाट किन जोगिनु पर्छ भनेर सिकाउँदछन्। ती पदहरू हामीहरूले बुझ्न किन आवश्यक छ? हेर्नुहोस्:

प्रेरित २४:२४-२६ "२४ केही दिनपछि फेलिक्स उनकी यहूदी पत्नी द्रूसिल्लालाई साथमा लिएर आए, र उनले पावललाई बोलाएर खीष्ट येशूमाथिको विश्वासबारे तिनीबाट सुने। २५ पावलले धार्मिकता, संयम र भावी इन्साफको विषयमा बहस गर्दा फेलिक्स आत्तिए, र यसो भने, "अहिलेलाई जाऊ, मौका परेको बेलामा म तिमीलाई बोलाउँला।" २६ पावलबाट कतै रुपियाँ मिलिहाल्ला कि भनी उनले आशा पनि गरेका थिए। यसकारणले पनि उनले तिनलाई घरीघरी डाकी कुराकानी गर्ने गर्थे।"

गलाती ५:२२-२६ "२२ तर पवित्र आत्माको फलचाहिँ प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता, २३ नम्रता, संयम हुन्। यस्ता कुराहरूका विरुद्धमा कुनै व्यवस्था छैन। २४ तर तिनीहरू, जो ख्रीष्ट येशूका हुन्, तिनीहरूले पापमय स्वभावलाई त्यसको वासना र लालसासहित क्रूसमा टाँगिदिएका छन्। २५ हामी पवित्र आत्माद्वारा जिउँछौं भने आत्मकै अनुसार हिँडौं। २६ हामी अहङ्कारी नहोऔं, एउटाले अर्कोलाई रीस नउठाऔं, र एउटाले अर्कोलाई ईर्ष्या नगरौं।"

२ पत्रुस १:५-९ "५ आखिर समयमा प्रकट हुन आँटिका मुक्तिको निम्ति तिमीहरू विश्वासद्वारा परमेश्वरको शक्तिबाट सुरक्षित राखिएका छौं। ६ तिमीहरू यसैमा रमाउँछौं, यद्यपि अहिले थोरै समयको निम्ति तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्ट भोगनुपर्दछ। ७ आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ। तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस्। ८ तिमीहरूले नदेखे तापनि उहाँलाई प्रेम गर्छौं। उहाँलाई तिमीहरू अहिले देख्दैनौं, तापनि उहाँमाथि विश्वास गर्छौं र अवर्णनीय र गौरवमय आनन्दमा रमाउँछौं। ९ तिमीहरूका विश्वासको प्रतिफलस्वरूप तिमीहरूले आफ्ना आत्माको मुक्ति पाउँछौं।"

माथिका पदहरू आत्मिक रूपमा अत्यन्त भव्य छन् र हामीले कसरी जिउनुपर्छ भनेर देखाउन परमेश्वरका आदेशहरूले भरिएका छन्। तर ती सबै पदहरूमा एउटा साझा धागो गाँसिएको पाउँछौं: त्यो हो आत्मनियन्त्रण वा आफूले आफैलाई काबुमा राख्ने। लोभ, लालच र अनेकौं धनसम्पत्तिहरूमात्र थुपार्ने महत्त्वाकाँक्षामा हामी घोलिरहेकाछौं भने त्यो आत्मसंयम वा आत्मनियन्त्रणको गुणलाई आत्मसात् गर्न विशेष गरेर कठिन हुन्छ। हामीहरूको सोच र कामहरूलाई हामीले बशमा राख्नसक्यौं भनेमात्र हामीले चर्चा गरिरहेका खतराबाट हामी सुरक्षित हुन सक्छौं।

आत्मनियन्त्रणलाई हामीले त्यसबेला व्यवहारमा उतार्न सक्छौं जब हामीले हामीहरूको जीवन परमेश्वरको शक्तिमा सुम्पन्छौं। हामीहरू आफ्नै शक्तिले ती पापमय स्वभावलाई हराउन सक्दैनौं, विशेष गरेर यदि तिनीहरू धेरै समय मनमा रोपिरह्यौं र मनपराइरह्यौं भने। यदि ती शक्तिशाली चालबाजीहरूबाट उम्केर जिउन चाहन्छौं भने हामीहरूलाई अलौकिक ढंगले पवित्र आत्मालाई काम गर्न दिइरहनुपर्छ। १ कोरन्थी १०:११-१३मा पावलले यो स्पष्ट पार्दछन्: "११ यी कुराहरू तिनीहरूलाई चेताउनीको निम्ति

भए तापनि ती हाम्रै शिक्षाको निम्ति लेखिएका हुन्, जसमाथि युगको अन्त्य आइसकेको छ। १२ यसकारण जसले खडा छु भनी सोचेको छ, त्यो होशियार रहोस्, नत्रता त्यो लड्नेछ। १३ मानिसलाई आइपर्ने परीक्षाबाहेक तिमीहरू अरू परीक्षामा परेका छैनौं। परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शक्तिदेखि बाहिरका परीक्षामा पर्न दिनुहुनेछैन, तर परीक्षाको साथसाथै उम्कने बाटो पनि बनाइदिनुहुनेछ, यसरी तिमीहरू त्यसलाई खप्न सक्नेछौं। "

२ पत्रुस १:५-९ फेरि पढ्नुहोस्। कुनचाहीं बाटो पत्रुसले हामीहरूलाई औल्याइरहेका छन्? विशेष गरेर लोभ, लालच र धनसम्पत्ति थुपार्ने होडबाजीमा नलाग्न कुन् कुन् कदमहरू हामीले चाल्न सिक्नुपर्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: सबै मानिसको अन्तिम लक्ष्य भनेकै संतुष्ट र खुशी हुनु हो। तर धनसम्पत्ति वा भौतिक तत्वहरूलाई थुपारेर मात्र खुशी भइन्छ भने त्यो लक्ष्य हासिल गर्न सकिँदैन। भित्री चेतनामा मानिसहरूलाई यो थाहा छ कि पैसाको पछिमात्रै डगुर्दा कोही पनि संतुष्ट हुँदैन। तैपनि तिनीहरू धनसम्पत्तिहरू थुपार्न अत्यन्त होडबाजीमा लागिरहेका छन्। तिनीहरूले भनिरहेका छन्: म देख्छु, मलाई चाहिन्छ र म लिन्छु। यो धेरै सरल बानी हो। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू पनि अरू जस्तै भौतिकवादको विभिन्न अनुहारहरूको सामना गर्न कर लागिरहेको हुन्छ। तैपनि निरन्तररूपमा धनसम्पत्ति थुपारिरह्यो भने त्यसले खुशी, संतुष्ट र आनन्द ल्याउँदैन। बरू तिनीहरूले समस्याहरू, दिक्क बनाउने र उदासिन बनाउँछन्। जब एक जना धनी हाकिम येशूकहाँ आएर अनन्त जीवन पाउन के गर्नुपर्छ भनेर सोधदा सबै थोक त्याग भनेर उहाँले भन्नुहुँदा उनी दिक्क मानेर अंधारो मुख लगाएर फर्केक थिए। येशूबाट उनले के चाहेका थिए सो उनले पाउन सकेनन्। "धनसम्पत्ति वा भौतिकवादको मूल्यले मानिसहरूको हितलाई ध्यान दिँदैन। सानै भएर खुशी र संतोषी हुनुको सट्टा यसले चिन्ता, फिक्री, उदासिनता ल्याउँछ। त्यसले शारीरिकरूपमा टाउको दुखाइ, मानसिक रूपमा वेचैनी, आत्ममोह वा आफ्नोमात्र भाऊ खोज्ने प्रवृत्ति र असली रूपमा साथीभाइहरूसँग घुलमिल गर्न नचाहने आचरण निम्त्याउँछ।"- टिम केसर, *द हाइ प्राइस अफ माटेरियलिज्म* (क्याम्ब्रिज, मासाच्युशेत: द एमआइटी प्रेस, २००२), पृ. २२बाट रूपान्तरित।

पैसाको पछिमात्र लागने इसाईहरू धनसम्पत्तिको इनारबाट पिउँछन् तर आत्मिकरूपमा तिनीहरू सुकेनासको रोगले ग्रन्थ भएका हुन्छन्। यस खालका मानिसहरूले येशूले आफ्नो इनारबाट दिनुहुने अनन्त जीवनको पानी पिउन कहिल्यै पनि तिर्खाउँदैनन् (यूहन्ना ४:१४)।

चिन्तनमननः

- अ) मान्छेको मनलाई मुग्ध पार्ने वा झुठो आश्वासन दिएर धनी बनाउने सुसमाचर प्रचारको बारेमा सोच्नुहोस्। बाइबलका कुन पदहरूलाई लिएर त्यो समाचार सुनाउने प्रचारकहरूले आँट गरिरहेका होलान्? फेरि त्यसैवखत बाइबलमा कस्ता पात्रहरू छन् जसले संसारमा धनी बनाउने सुसमाचार गलत हुन् भनेर तिनीहरूको जीवनले साबित गरिरहेका थिए?
- आ) जब आफ्नो बालक केही वर्ष भयो तब एक जना मानिसले भने: "यस बालकबाट मैले बाइबलले भनेका दुईवटा कुराहरू सिक्ने। प्रथमतः हामीहरू पापमै जन्मेका हौं। दोस्रोमा हामी लोभी नै भएर जन्मेका छौं।" हुर्केका मानिसहरूमात्र नभएर साना केटाकेटीहरू पनि स्वाभाविक रूपमा लोभिएका केही कथाहरू के तपाईंलाई याद छन्? परमेश्वरको अनुग्रहको आवश्यकता हामीमा भएको ती कथाहरूले हामीलाई कसरी सिकाउँछन्?
- इ) "यदि हामीहरू दुःखकष्टको स्रोत हामी खोजिरहेकाछौं भने हामीहरूले लागु वा दुर्व्यसनमा लागिरहेको मानिसहरूलाई हेर्नुपर्दैन। तर जो मानिस लाटो र मूर्ख छन्, जो अज्ञान वा सिक्न नचाहने छन्, जो लोभी र शक्ति वा अरूमाथि अधिकार जमाउने मोहमा फसिरहेको हुन्छ त्यसलाई हेरे पुग्छ।" भनेर कसैले भनेको थियो। लोभमा के छन् जसले विध्वंस ल्याउँछ, लोभ गर्ने मानिसमात्र होइन तर आफ्ना परिवार र वरिपरिरहेका मानिसलाई पनि क्षति पुऱ्याउँछ? के त्यस्ता मानिसहरूको उदाहरण तपाईंलाई थाहा छन् जसले गर्दा तिनीहरूलाई मात्र होइन अरूलाई पनि भयङ्कर नराम्रो नतिजा ल्याएका थिए?

कथा २
नीलो जिन कपडाको लुगा
कर्मिट टोरेस कास्टेलानो, ३९

मेरो बुबा पुर्तो रिकोमा एडभेन्टिस्ट परिवारमा हुर्कनु भएको थियो र उहाँ नियमित रूपमा चर्चमा जानु हुन्थ्यो। एक दिन कसैले उहाँको महिला साथीले नीलो जिनको कपडा लगाएर चर्चमा आउँदा कसैले उनको आलोचना गर्दा चर्चमै जान छोड्नुभयो।

त्यसबेला मेरो बुबा १९ वर्षको हुनुहुन्थ्यो। मेरी भविष्यकी आमासँग एक दिन साबथमा उहाँ चर्चमा आउनुभएको थियो। उनी आइतबार पालन गर्ने चर्चको सदस्य थिइन्। कसैले उहाँलाई मेरी आमाले चर्चमा सुहाउँदो लुगा नलगाइकन आएकोले उनको आलोचना गर्दा उहाँ अत्यन्त रिसाउनुभयो र चर्चमा जानमात्र छोड्नुभएन परमेश्वरलाई विश्वासै गर्न पनि छोड्नुभयो।

मेरो बुबा ठूलो जिउ भएको पुलिस अफिसर हुनुहुन्थ्यो। उहाँले आफूलाई अरूभन्दा धेरै बलभएको मानिस भनेर ठान्नुहुन्थ्यो। चर्च छोडेपछि उहाँले चुरोट खान थाल्नुभयो, रक्सी खानुभयो र सबैसँग झगडा गर्न थाल्नुभयो। मेरो भाइ र मलाई उहाँले एक दिन भन्नुभयो, "बाटोमा हिँड्नु छ भने धेरै बलियो हुनु पर्छ। यदि तिमीहरू जिउन चाहन्छौ भने तिमीहरू शारीरिक रूपमा धेरै बलियो हुनुपर्छ।

धेरै वर्षपछि मेरो बुबा र आमाको पारपाचुके भयो। जब उहाँ ४५ वर्षको हुनुहुन्थ्यो तब उहाँ धेरै बिरामी हुनुभयो र अस्पतालमा भर्ना गरियो। डाक्टरले भन्नुभयो कि उहाँको आन्द्राहरू कुहिरहेका छन्। उहाँको खानपिन र जीवनशैलीले उहाँलाई त्यस्तो दुर्गतिमा पुऱ्याइएको थियो। डाक्टरले उहाँको नौ फुट वा तिन मिटर आन्द्रा निकाल्नु भएको थियो। जब शल्यक्रियाबाट निको हुँदै थियो त्यसैबेला उहाँलाई सास फेर्न गाऱ्हो भयो। ४५ सेकेन्ड भित्र उहाँले आफ्नो जीवनलाई फिलिम जस्तै हेर्नुभयो। उहाँले आफ्नो पापलाई देख्नुभयो र येशूले उहाँलाई स्वीकार गर्न धेरै पल्ट आह्वान गर्नुभएको उहाँले इन्कार गर्नुभएको पनि उहाँले महसुस गर्नुभयो। उहाँको भविष्य अन्धकार भएको देख्दा उहाँ थुरथुर काम्नुभयो। त्यसै बखत उहाँले कसैले माथिबाट ठूलो हातहरू तल पसारेको देख्नुभयो र उहाँको कानले यो आवाज सुन्नुभयो, "चिन्ता नगर, तिमी मेरो हातमा छौ।" तत्कालै उहाँले फेरि सास फेर्न सुरु गर्नुभयो।

अस्पतालबाट उहाँ फर्कनुभएपछि उहाँले आफूलाई येशूमा समर्पण गर्नुभयो र एडभेन्टिस्ट चर्चमा फेरि फर्कनुभयो। तर आफना छोराहरूको निम्ति उहाँ चिन्तित हुनुभयो। उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, "तपाईंले त मलाई उद्धार गर्नुभयो, तर मेरा छोराहरू के हुन्छन् त?" त्यसबेला म २७ वर्षको थिएँ। म ट्रक चलाउने चालक थिएँ। म चुरोट खान्थेँ, रक्सी पिउँथे र कोकेन र हिरोइन लागु पदार्थको कुलतमा लागेको थिएँ। मेरो भाइले शैतानको पूजा गर्दथ्यो। उसले कालो वस्त्र लगाउँथ्यो। उसले ओठहरू र नङ्गहरूलाई कालो रङ्गले रङ्गाएको थियो। उसको अनुहारमा ३२ वटा सियोहरू झुन्ड्याइएको थियो। ऊ सुतेको कोठाका पर्खालहरू र दलिनहरू कालै कालो रङ्गले पोतेको थियो। सुत्नु अघि उसले एकदम चर्को आवाजको सङ्गीत सुनेर सुत्दथ्यो। मेरो बुबाले हामीलाई बाइबल सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो तर हामीले चासो देखाएनौँ। उहाँले हामीलाई येशूको बारेमा सुनाउन चाहँदा पनि हामीले वास्ता नगर्दा उहाँ अत्यन्त हताश निराश हुनुभएको थियो। तर यशैया ४९:२५ पढेपछि उहाँले हामीलाई येशूको बारेमा सुनाउन कर गर्ने व्यवहारमा परिवर्तन गर्नुभयो। त्यसमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, "तिमीसँग लड्नेहरूसँग म लड्नेछु। तिम्रो छोराछोरीहरूलाई म उद्धार गर्नेछु" (रूपान्तरित)। मेरो बुबाले उहाँका छोराहरूलाई परमेश्वरको हातमा सुम्पनुभयो। परमेश्वरलाई मैले चिनेको थिइनँ, र मेरो बुबाले मेरो निम्ति प्रार्थना गरिरहेको भनेर मलाई थाहा थिएन। तर केही समयपछि अचम्मको घटना भयो। एक शुक्रबार सधैं झैं साथीभाइहरू र केटीहरूसँग मिलेर जाँड रक्सी र चुरोट खाँदै छुट्टीको तीन दिन रमाइलो गरेका थियौँ। जब सोमबार म घर फर्के त्यसबेला मेरो जीवनदेखि घृणा जागेर आयो। असल जीवन जिउन मेरो इच्छा जागेर आयो। त्यस रात ११ बजे मैले प्रार्थना गरेँ, "हे प्रभु, तपाईंले मेरो जीवनको निम्ति केही गर्ने पछि नब्रभने म पुर्तो रिकोको सडकमा म अलपत्र भएर मर्नेछु वा केटीसँग लसपस गरेकोले उनको रोगले गर्दा म छिट्टै मर्नेछु।" प्रभु येशूले मलाई के गर्नुभयो सो मलाई थाहा छैन तर भोलिपल्ट बिहान मैले आफैलाई कता कता फरक भइरहेको भेट्टाएँ। अचानक जाँड, रक्सी, चुरोट र लागु पदार्थ खाने चाहनाप्रति घृणा जागेर आयो। केवल येशूको मात्र सेवा गर्न मन लाग्यो। त्यसदिनदेखि ती कुलतमा लाने चुरोट, रक्सी, जाँड र लागुपदार्थहरू कहिल्यै पनि प्रयोग गरिनँ।

दश वर्षपछि म ३९ वर्षको भएँ। म पुर्तो रिकोको एडभेन्टिस्ट पास्टर भएको छु। मैले असाध्यै मायालु एडेभेन्टिस्ट महिलासँग बिहे गरेको छु र

हामी पाँच छोराछोरीहरूको आमाबाबु भएका छौं। मेरो भाइले पनि अमेरिकाको बोस्टन शहरमा रहेको एडभेन्टिस्ट चर्चमा परमेश्वरको सेवा गरिरहेको छ। पाँच वर्ष अघि मैले मेरी आमालाई बप्तिस्मा दिने अवसर पाएको थिएँ। मेरो बुबाले अकैसँग विवाह गर्नुभएको थियो तर एडभेन्टिस्ट चर्चमा उहाँ विश्वासिलो सदस्य भएर बस्नुभएको छ। केही समय अघि म र मेरो बुबाको बीचमा रमाइलो कुराकानी भएको थियो "हामी दुवै जना जाँड, रक्सी, चुरोट खान्थ्यौं र क्लबहरूमा सँगसँगै गएर रमाइलो गर्थ्यौं। अब हामी दुवै जना सँगसँगै चर्च जान्छौं। कस्तो रमाइलो हगि बुबा? यदि येशूले हामीलाई यसरी परिवर्तन गर्नुभयो भने उहाँले अरूलाई पनि परिवर्तन गर्न सक्नुहुन्छ।"

(कर्मिट टोरेस कास्टयानोले सात वर्षसम्म चर्चको पास्टर भएर काम गर्नुभएको थियो। अब उहाँ पुर्टो रिकोको मायागेज शहरमा रहेको आन्टिलियन एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा धर्मदर्शनमा मास्टर गर्दै हुनुहुन्छ। तपाईंको भेटिले उक्त विश्वविद्यालय प्राङ्गनमा बनिने स्थानीय मानिसहरूको निमित्त सुसमाचार सुनाउने र प्रभाव पार्ने केन्द्र बनाउन सहयोग मिल्नेछ।

पुर्टोरिकोको बारेमा थप जानकारी: सन् १४९३मा क्रिस्टोफर कोलम्बसले पुर्टो रिको पत्ता लगाएका थिए। त्यसको एक वर्षपछि उनले अमेरिका भेटाए। उनले पुर्टो रिकोलाई सान वान बोटिस्टा नाम दिएका थियो। त्यो बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको नाउँ अनुसार थियो। पुर्टो रिकोको खाना मसलादार हुन्छन्। स्पेन, अमेरिका, बिलायत र अफ्रिकान खानाको परिकार पनि त्यहाँ चलेको छ। पुर्टो रिको अमेरिकाको एक भुभाग भएतापनि औलम्पिक खेलमा स्वतन्त्र रूपमा भाग लिन्छ। त्यहाँका खेलाडीहरूले नौवटा तक्मा पाइसकेका छन्। बक्सिङमा छवटा, खेलकुदमा एउटा तक्मा, टेनिसमा एउटा र कुस्तीबाजमा एउटा तक्मा जितेका छन्। पुर्टो रिकोको सडकहरू नीलो ढुङ्गाहरूले छोपिएको हुन्छ। विश्वको सबभन्दा ठूलो कछुवा लेदरबाक सि टर्टल पुर्टो रिकोमा पाइन्छ।